

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

בפני כבוד השופט אביים ברקאי

התובעת ונתבעת:

אלמונית

התובעת בת"א 19245-05-13 ונתבעת בת"א 18208-07-13

נגד

הנתבע והתובעים:

פלוני ופלונית

התובעים בת"א 18208-07-13 ופלוני נתבע בת"א 19245-05-13

ב"כ אלמונית: עו"ד שי לביא
ב"כ פלוני ופלונית: עו"ד אסנת רזין

פסק דין

בשתי שאלות עיקריות עוסק פסק דין זה: האחת – האם הגשת תלונה במשטרה בחוסר תום לב כהוצאת לשון הרע; השנייה – האם החלפת מסרים בין בני זוג, לרבות בני זוג שהם אדם נשוי ומאהבתו – תחשב ל"פרסום" כמשמעו בחוק איסור לשון הרע.

1. על פסק הדין

1.1 עניינו של פסק דין זה הוא משולש רומנטי בו נכללו בני זוג נשואים – הם פלוני ופלונית, הנזכרים בכותרת פסק דין זה וכן אלמונית אשר בינה לבין פלוני התקיימו קשרים רומנטיים. אותו משולש יחסים הביא לשתי תביעות – התביעה האחת – תביעה אותה הגישה אלמונית כנגד פלוני – בגין תלונה שהגיש למשטרה ולטעמה היא תלונת שווא שהוגשה בחוסר תום לב; התביעה השנייה – הוגשה כחודשיים לאחר הגשת התביעה הראשונה ובה בני הזוג פלוני ופלונית תובעים את אלמונית בגין הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

שתי התביעות אוחדו לדיון בפני כאשר מותב קודם קבע כי הדיון אמנם לא יתנהל בדלתיים סגורות ואולם לצד פומביות הדיון אסר על פרסום שמות הצדדים ופרטים מזהים אודותיהם.

1.2. כתבי הטענות של הצדדים כוללים תיאורים אודות מערכת היחסים בין הצדדים. בתמצית ורק על מנת לתת את הרקע הדרוש לענייננו יצוין כי פלוני ואלמונית נפגשו בשנת 2010 במהלך חופשה באילת והיכרותם החלה על רקע עסקי, עת תכננו לעסוק יחד בתחום הנדל"ן. עם הזמן התפתחה בין השניים מערכת יחסים אינטימית ורומנטית אשר נמשכה כשנתיים לאחר מכן. במהלך הזמן האמור, הסתיר פלוני את דבר קיומה של מערכת היחסים האינטימית מאשתו, פלונית, וכאשר חשדה של זו התערור היה מכחיש בפניה קיומו של קשר רומנטי. בשלב מסוים נוצר קשר בין אלמונית לפלונית והן החליפו ביניהן הודעות כתובות ואף שוחחו בטלפון.

1.3. ביום 18/08/12 ניגשו בני הזוג פלוני ופלונית לתחנת משטרה, שם הגיש פלוני תלונה כנגד אלמונית בטענה שזו מטרידה אותו ואת אשתו באמצעות טלפונים, משלוח הודעות SMS ותמונות וכן באמצעות הודעות במשיבון.

לכשנודע לאלמונית דבר הגשת התלונה, דרשה מפלוני כי יבטלה ולאחר מכן הגישה כנגדו תביעה. בני הזוג פלוני ופלונית הגישו, כאמור, אף הם תביעה כנגד אלמונית כחודשיים מאוחר יותר ומכאן פסק הדין.

2. תמצית טיעוני הצדדים בתביעות ההדדיות

2.1 תביעתה של אלמונית כנגד פלוני

2.1.1. תביעתה של אלמונית ממוקדת אך ורק כנגד פלוני ובסיסה הוא אותה תלונה אשר הוגשה במשטרת ישראל. פלונית טוענת כי דבר הגשת התלונה נודע לה רק בדיעבד, במהלך חודש אוקטובר 2012 – דהיינו כחודשיים לאחר הגשתה, ובכל אותו זמן המשיך פלוני להיפגש עמה ולקיים עמה יחסים אינטימיים, כהרגלם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

2.1.2. לשיטתה של אלמונית מטרתה של התלונה הייתה להפיס את דעתה של פלונית ולהביא שקט לחיי הנישואין של בני הזוג, על חשבון הכתמת שמה הטוב של אלמונית.

2.1.3. בתביעתה דורשת אלמונית כי פלוני ימסור מכתב התנצלות על הגשת התלונה במשטרה ויביא לסגירת התלונה בהעדר אשמה. כמו כן דורשת אלמונית פיצוי סטטוטורי ע"ס 100,000 ש"ח בגין הפגיעה בשמה הטוב.

2.2. טענות ההגנה של פלוני בתביעה כנגדו

2.2.1. פלוני טען כי תביעת אלמונית נעדרת עילה שכן הגשת תלונה במשטרת ישראל אינה עולה כדי פרסום לשון הרע.

2.2.2. עוד נטען כי הגשת התלונה היא בגדר פעולה בסבירות ובתום לב, שכן התלונה הוגשה כפניה לרשות המוסמכת על פי דין לטפל בתלונות, ונעשתה על מנת להביא להפסקת ההטרדות מצידה של אלמונית.

2.2.3. כך או כך פלוני מציין כי התלונה ממילא נסגרה בשל חוסר עניין לציבור ולעמדתו אין מדובר ב"כתם בלתי הפיך" על שמה של אלמונית כפי שהיא טוענת, כי אם ברישום משטרתי אשר אינו חשוף לעיני הציבור.

2.2.4. פלוני ממשיך וטוען כי לאחר שביקש לסיים את הקשר הרומנטי שלו עם אלמונית, הודיעה לו האחרונה כי תביא את דבר יחסיהם לידיעת רעייתו ולדבריו היא אכן מימשה את איומיה. אלמונית החלה מאז בהטרדות חוזרות שכללו שיחות טלפון, ניתוקי שיחות ומשלוח מסרונים לפלונית, לרבות משלוח תמונה לרעייתו בה פלוני נמצא בגיקוזי וכתפיו, או בקירוב לכך, ומעלה חשופות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

2.3. תביעת פלוני ופלונית כנגד אלמונית

2.3.1. בתביעה שהגישו פלוני ופלונית כנגד אלמונית נטען לאותן הטרדות מושא התלונה המשטרית ולהוצאת לשון הרע. טענות בני הזוג לעוולת לשון הרע שבוצעה כלפיהם מתמקדות בכמה אירועים:

- א. חשיפת הקשר האינטימי שבין אלמונית לפלוני מהווה לטענתם פגיעה בשמו הטוב של פלוני.
- ב. כינוי פלונית בכינויי גנאי מעליבים באזני פלוני, אשר נועדו לבזותה בעיניו, הם לשון הרע כלפי פלונית.
- ג. משלוח מסרונים ותמונה אינטימית של פלוני לפלונית, מטרתם לבזות את בני הזוג והם פוגעים בשמו הטוב של פלוני.
- ד. הגשת התביעה בידי אלמונית והאופן שבו נוסחה, אין מטרתה אלא לבזות את בני הזוג ובכך מהווה היא לשון הרע כלפיהם.
- ה. עוד טוענים בני הזוג לפגיעה בפרטיותם, להפרת חובה חקוקה ורשלנות מצד אלמונית ולעבירה על חוק מניעת הטרדה מאיימת.

2.3.2. במסגרת הסעדים עתרו בני הזוג לקבלת פיצוי סטטוטורי ע"ס 100,000 ₪ מכוח הוראת סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965. בנוסף, תבעו הם פיצוי ע"ס 50,000 ₪ בגין עוגמת נפש שנגרמה להם.

2.4. טענות ההגנה של אלמונית בתביעה כנגדה

2.4.1. אלמונית טוענת כי התביעה הוגשה על מנת להלך עליה אימים וכי כל טענה בדבר חבלה בקשר הנישואין בין פלוני ופלונית צריכה להיות מופנית אל פלוני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

2.4.2. אלמונית חוזרת וטוענת כי הגשת התלונה במשטרה היא זו שפגעה וכי תביעתה אינה מהווה הוצאת לשון הרע. עוד מציינת אלמונית כי ממילא האמור בכתבי טענות "חסין בפני תובענות בגין לשון הרע".

2.4.3. אלמונית טוענת כי שוחחה עם פלונית לכל היותר ארבע פעמים וחלק מהשיחות נגעו להמשך ההתקשרות העסקית בינה לבין פלוני. ביחס לכך וביחס למסרונים טוענת אלמונית כי מדוברת בתקשורת חופשית ולא בהטרדה.

2.4.4. אלמונית מציינת כי התובעת ביקשה ממנה דוגמאות נוספות ומפורטות ביחס לרומן בינה לבין פלוני. עוד ובאופן מודגש ציינה אלמונית כי פלוני ביקש, לאחר הגשת תביעתה, כי תיצור קשר עם פלונית באופן שייתר ההליכים המשפטיים ואילו פלונית מצידה הודיעה כי אינה חלק מתביעת אלמונית כנגד פלוני.

2.5. אין באמור לעיל כדי להביא מלוא טענות הצדדים אך די בכך כדי להמשיך במלאכת פסק הדין.

עד כאן הובאו העובדות החשובות לשתי התביעות. בדפים הבאים תידון תחילה תביעת אלמונית כנגד פלוני ולאחר מכן תידון תביעת פלונית ופלוני כנגד אלמונית.

חלק ראשון – תביעת אלמונית כנגד פלוני

3. תביעת אלמונית – לשון הרע בגין הגשת תלונה למשטרת ישראל על הטרדות

3.1. כללי

כבר בתחילה ייאמר כי הוכח שפלוני אכן עוול כלפי אלמונית בהוצאת לשון הרע כאשר הגיש תלונת שווא למשטרה. עוד ייאמר כי נתתי דעתי להגנה מכוח סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע המוענקת לאדם המגיש תלונה לרשות מוסמכת – ואולם, הגנה זו קמה כאשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-05-19245 אלמונית נ' פלוני

ת"א 13-07-18208 פלוני ופלונית נ' אלמונית

התלונה הוגשה בתום לב, כדרישת הפתיח לסעיף 15 לחוק. בעניינינו לא היה תום לב, ההיפך הוא הנכון ועל כך להלן.

3.2. המסגרת הנורמטיבית – האם הגשת תלונה לרשות מוסמכת יכולה לבוא בגדר "פרסום לשון הרע" אודות אדם.

- 3.2.1. **חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "החוק")** מגדיר בסעיף 1 שבו מהו פרסום לשון הרע המהווה עוולה אזרחית, והוא כל דבר שפרסומו עלול:
- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
 - (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
 - (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
 - (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו"

3.2.2. סעיף 15 בחוק מעניק הגנה לנתבע מפני תביעת לשון הרע, באם הפרסום נעשה על ידו בתום לב ובאחת מן הנסיבות המפורטות בסעיפי המשנה שבו. ההגנה המפורטת בסעיף קטן 8 עוסקת בנתבע אשר פנה בתלונה לרשות מוסמכת והיא הרלוונטית לענייננו, וזה לשונה (ההדגשות אינן במקור):

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:

...

(8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בעניין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בעניין המשמש נושא התלונה; ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של תכנה"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

3.2.3. מלשון הסעיף עולה, כי הגשת תלונה לרשות מוסמכת על פי הדין, אפילו היה בה כדי להוות פרסום לשון הרע כנגד הנפגע, אינה מהווה עילה לתביעת לשון הרע, בהיותה חוסה תחת הגנות החוק. כל זאת, ובלבד שהפרסום נעשה **בתום לב**.

3.2.4. הפסיקה קבעה זה מכבר כי ייחוס ביצוע עבירות פליליות לאדם הוא פגיעה בשמו הטוב של הנפגע במובן של חוק איסור לשון הרע. כך למשל, קבע בית המשפט העליון כבר בע"א 788/79 ריימר נ' עזבון המנוח דב (ברקו) רייבר, פ"ד לו(2) 141, 145 (1981) (להלן: "עניין ריימר") כי "כאשר מייחסים לפלוני ביצועו של מעשה גניבה ומוסרים חשד זה לאחר, אכן יש בכך משום פרסום לשון הרע כמשמעותו לפי סעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע...".

3.2.5. דברים דומים נאמרו בבג"צ 4539/92 קבלרו נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד נ(3) 50, 54 (1996), שם קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים:
"שמו הטוב של אדם הוא נכס יקר. חשד פלילי שהועלה נגד אדם הוא כתם שהוטל בשם הטוב. וכי מי לא ירצה להסיר כתם זה? לעניין זה, יש הבדל בין סגירת תיק בשל חוסר ראיות לבין סגירת תיק בשל חוסר אשמה, גם אם לא ניתן לכך פרסום ברבים. אפשר להבין ללבו של אדם, המשוכנע שהוא חף מפשע, כאשר הוא דורש כי חשד שהועלה נגדו יימחק לחלוטין, ובתיק שנפתח נגדו יירשם כי התיק נסגר כיוון שהתברר כי אין הוא אשם."

3.2.6. על מנת שתעמוד לנתבע, אשר מסר תלונה המייחסת לנפגע חשדות פליליים, הגנת הקבועה בסעיף 15(8) בחוק איסור לשון הרע, הרי שיש כאמור לבחון את תום ליבו בעת הגשת התלונה – ותום לב כזה לא היה בענייננו.

3.3. מן הכלל אל הפרט

3.3.1. ביום 18/08/12 הגיש, כאמור, פלוני תלונה כנגד אלמונית בגין הטרדות מצידה כלפיו וכלפי אשתו. מהעדויות שנשמעו עולה כי שני בני הזוג ניגשו למשטרת ישראל לשם הגשת התלונה במשותף בגין הטרדות כלפיהם, אך בסופו של דבר נרשמה התלונה מפיו של פלוני בלבד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

3.3.2. תלונתו של פלוני התייחסה לשיחות טלפון בין אלמונית לבין פלוני וכן רעייתו, משלוח הודעות SMS, תמונות ומשפטים שמטרתם להטריד תוך דרישה שאלמונית תחדל ותימנע מיצירת כל קשר שהוא (נספח א' לתצהיר אלמונית).

3.3.3. לאחר שמיעת הראיות התמונה העובדתית המצטיירת היא כי פלוני דיבר בלשונותיים ועל אף האמירות הברורות בתחנת המשטרה הרי בפועל נאלם דום כלפי אלמונית והמשיך להיות עמה בקשר תוך שהוא מסתיר את דבר הגשת התלונה במשטרה מידיעתה.

3.3.4. עובר להגשת התלונה, ובעיקר – גם לאחריה, ניהלו אלמונית ופלוני קשר אינטימי ביניהם מרצונם החופשי. בעדותו, אישר פלוני כי היה בקשר רומנטי עם אלמונית עד למועד הגשת התלונה במשטרה וגם לאחר מכן (עמ' 61 ש' 15-12 בפרוטוקול).

3.3.5. כאשר נשאל פלוני לסתירה שבין עצם הגשת התלונה כנגד אלמונית בגין הטרדות לבין המשך הקשר ביניהם עובר להגשת התלונה ולאחריה החליט להפיל האחריות על אלמונית אשר ניצלה את "חולשתו הפיזית אליה" (עמ' 61 ש' 31 בפרוטוקול; עמ' 59 ש' 19-18 בפרוטוקול).

כך או כך מהראיות עולה תמונה ברורה לפיה מדובר היה בקשר הדדי, במסגרתו נטל פלוני חלק פעיל ואף יזם יצירת קשר ומפגשים עם אלמונית.

3.3.6. אלמונית העידה אודות אירוע בו פלוני הגיע באופן מיוחד לדירתה ובידיו בקבוק יין. כאשר התברר לו בדיעבד כי אלמונית לא קיבלה את בקבוק היין אשר הונח על סף דלתה, טרח בשנית והגיע לביתה על מנת לוודא שתקבל את בקבוק היין וכל זאת בערב ראש השנה. טרחה מיוחדת זו מצד פלוני, שעל פי הנטען הינו אדם שומר מסורת ומצוות, בערב ראש השנה, אינה דבר של מה בכך והיא מלמדת על היחס החם שרחש בליבו כלפי אלמונית, על חיזור מצדו ועל רצונו בקרבתה. אירוע בקבוק היין והנסיעה הכפולה לביתה של אלמונית התרחש במהלך חודש ספטמבר 2012 בעוד התלונה במשטרה הוגשה כאמור כחודש לפני כן – באוגוסט 2012. קשר זה של חיבה וחיזור מצד פלוני, שנעשה ביוזמתו ובמועד שלאחר הגשת התלונה כלפי אלמונית, שומט את הקרקע תחת תלונתו שעניינה הטרדה מצד אלמונית ודרישה שזו תחדל מיצירת קשר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-05-19245 אלמונית נ' פלוני

ת"א 13-07-18208 פלוני ופלונית נ' אלמונית

3.3.7 פלוני מסתיר מאלמונית את העובדה כי הגיש נגדה תלונה במשטרה

לאחר הגשת התלונה ותוך שפלוני ממשיך בקשריו עם אלמונית, נודע לה דבר הגשת התלונה. הדבר אירע רק במהלך חודש אוקטובר 2012, כחודשיים לאחר שהוגשה התלונה, כאשר זומנה לתחנת המשטרה. הודעת אלמונית אשר נגבתה בקשר לתלונה האמורה, נמסרה במשטרת נתניה ביום 16/10/12 (נספח א' לתצהיר אלמונית).

3.3.8 פלוני אומר לאלמונית שלא יוכל להמשיך בקיום הקשר עמה בשל לחץ המופעל עליו

מבית ומעקבים מצד פלונית אשתו

אלמונית צרפה לתצהירה תמלול הקלטה של שיחה אותה ערכה עם פלוני לאחר שנודע לה אודות הגשת התלונה על ידו (הקלטה 474, נספח ב' לתצהיר אלמונית). משיחה זו בין השניים עולה שאיפתו של פלוני ל"שקט נפשי", לאור לחץ שמופעל עליו מבית ומעקבים מצד אשתו. לדבריו באותה שיחה: "יש לי בעיה עם הקשר נו מה אני יעשה, יש לי בעיה ... חייב פחות או יותר לנתק את הקשר מה אני יעשה, זה לא הולך לעניין חבל סתם". כאשר אלמונית שואלת אותו לפשר הדברים ומבקשת לדעת את הסיבה משיב לה פלוני: "אני יודע, בסך הכל יש לחץ בבית ... יש לחץ ואני לא יכול להמשיך את הקשר ... בשביל השקט הנפשי אנחנו צריכים להפסיק ... היא מנהלת עלי כל מיני מעקבים והיא לא רוצה שאני אדבר איתך ואני, אין לי ברירה אני חייב להפסיק את הקשר".

3.3.9 פלוני מודה ומעיד כי קיווה שפנייתו למשטרת ישראל תסייע בידו להביא לסיום

הקשר עם אלמונית

בעדותו בבית המשפט כאשר נשאל ביחס להגשת התלונה במשטרת ישראל, הסביר פלוני את פנייתו למשטרה בכך שקיווה כי תלונה זו תסייע לו לנתק את הקשר עם אלמונית. לדבריו: "אני האמנתי שאני הולך למשטרה, למחרת הם מטפלים סוגרים את העניין הזה, ויכול להיות שזה היה עוזר לי מה שהיא לא עזרה לי ... שזה היה עוזר לי לנתק את היחסים, מה שהיא לא עשתה" (ע' 65 ש' 8-4 בפרוטוקול).

3.3.10 תגובתו של פלוני לאחר היוודע דבר הגשת התלונה

לאחר שנודע לה אודות הגשת התלונה, אלמונית מעמתת את פלוני עם המידע שנגלה לה ומבקשת את תגובתו. בתמלול הקלטת שיחה טלפונית שהייתה ביניהם אומרת אלמונית לפלוני: "קיבלתי טלפון ממשטרת ישראל ... מאיזה חוקרת... שהיא אמרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

שהגשת תלונה באוגוסט שאני מטרידה אותך... אז עכשיו תגיד לי את האמת". בתגובה משיב לה פלוני: "טוב זה היה באוגוסט ו... זה איך אומרים מאז עבר הרבה מים" (הקלטה 0474, נספח 4 לתצהיר אלמונית, עמ' 4 ש' 12 ואילך).

מתגובתו של פלוני ניתן ללמוד כי פלוני מתייחס להגשת התלונה כלאחר יד כאל דבר אשר עבר וחלף לו, כרוצה לומר שאין לייחס לו חשיבות מיוחדת. דעתו הקלה של פלוני ביחס להגשת התלונה התגלתה גם לאחר מכן כאשר הוא אומר לאלמונית בהתייחס לתלונה "בדיל ויעבור". בעדותו הסביר כי צמד מילים זה מלווה אותו כמוטיב בחייו ומשמעותו "להמשיך הלאה" (עמ' 63 ש' 21-13 בפרוטוקול).

3.3.11. סיכום הדברים עד כה

העובדות דלעיל מלמדות על הלך רוחו של פלוני בהגשת התלונה כנגד אלמונית ועל כך שזו הוגשה בחוסר תום לב. בסופו של יום, ברור כי מדובר בתלונה טקטית ואינטרסנטית של פלוני אשר החליט להקריב את כבודה ושמה הטוב של אלמונית על מזבח חיי נישואיו שלו אותם הרס.

תלונת השווא לא הוגשה מתוך אמונה סובייקטיבית של המתלונן באמיתות התלונה, שכן לא ניתן לקבל מחד את הטענה שאלמונית הטרידה את המתלונן, בעוד שמנגד פלוני ממשיך בקיום קשר רומנטי עם אלמונית, יוזם מפגשים עמה, מחזר אחריה, מסתיר מידיעתה את דבר הגשת התלונה ומתייחס בביטול כאשר אלמונית מיידעת אותו כי זומנה לחקירה במשטרה עקב התלונה שהגיש.

התנהגותו של פלוני תומכת בטענתה של אלמונית לפיה כל מטרת הגשת התלונה הייתה להפיס את דעתה של פלונית בקשר לרומן שאותו הוא מנהל עם אלמונית ולקנות לו "שלום בית" עם אשתו. משכך, לא ניתן לקבוע כי התלונה הוגשה בתום לב ולכן אין לפלוני הגנה מפני פרסום לשון הרע שנעשה על דרך הגשת התלונה כנגד אלמונית.

3.3.12. טענות נוספות שהעלו בני הזוג כנגד תביעתה של אלמונית

בסיכומי פלוני נטען כי אלמונית לא נחקרה במשטרה כחשודה אלא כעדה, כי התלונה נגנזה בסופו של דבר משנמצא כי הנסיבות אינן מצדיקות את המשך החקירה וכי לא נגרם לאלמונית כל נזק שהוא בעקבות הגשתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

עוד נטען כי התביעה הוגשה בשל כוונתה של אלמונית לנקום בפלוני על רצונו לנתק את היחסים עמה ובשל רצונה להביא לפירוק התא המשפחתי שלו.

טיעונים אלה, בכל הכבוד, אינם רלוונטיים לעניין עצם קיומה של עוולת לשון הרע. העוולה האזרחית מורכבת משני יסודות בלבד שעניינם "פרסום" ו"לשון הרע", אשר מוגדרים באופן מפורש במסגרת החוק ופיתוחים להם מצויים בפסיקה הענפה. משיוחס לאלמונית חשד לביצוע עבירה פלילית ומשנמסר חשד זה לאחר זולת אלמונית, הרי עניין לנו בפרסום לשון הרע. נמצא כי אותו פרסום אינו חוסה תחת איזו מן ההגנות הקבועות בחוק, שכן מדובר בתלונה אשר הוגשה בחוסר תום לב מצד המתלונן. כל אלה מקימים את יסודות עוולת לשון הרע כלפי אלמונית. טענות בני הזוג על כוונה כזו או אחרת שיכול והיתה בליבה של אלמונית אינה רלוונטיות לעניין עצם ביצוע העוולה כלפיה. כך גם הטענות ביחס למעמדה של אלמונית במהלך חקירתה במשטרה כ"עדה" או כ"חשודה" וכך גם ביחס לעובדה שהוחלט בסופו של דבר שלא להוסיף ולחקור. יודגש כי לצורך תביעת הפיצוי הסטטוטורי אין צורך בהוכחת נזק בפועל וכל שנדרש הוא פוטנציאל גרימת הנזק.

ברי, כי עצם הגשת תלונת שווא במשטרה כנגד אדם, כאשר המתלונן אינו מאמין בתום לב בתלונתו, טומנת בחובה פוטנציאל נזק גדול כלפי הנילון, בין שהוא נחקר כ"עד" ובין שהוא נחקר כ"חשודה". בכך די על מנת להקים את זכותו של הנפגע בעוולה לפיצוי סטטוטורי ואין צורך בהוכחת נזק בפועל.

חלק שני – תביעת פלוני ופלונית כנגד אלמונית

4. תביעת פלונית ופלוני כנגד אלמונית -

4.1. מסגרת התביעה

4.1.1. תביעתם של פלונית ופלוני כנגד אלמונית מבוססת על 3 אדנים:

- האדן האחד, לשון הרע שפרסמה אלמונית כלפי פלונית;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-05-19245 אלמונית נ' פלוני

ת"א 13-07-18208 פלוני ופלונית נ' אלמונית

- האדוהשני, פגיעה בשמו הטוב של פלוני בגין חשיפת היחסים האינטימיים של פלוני עם אלמונית בפני אשתו (פלונית), ובגין משלוח מסרון הכולל תמונתו של פלוני;
- האדן השלישי, פגיעה בפרטיותם של בני הזוג פלוני ופלונית.

4.1.2. יודגש כי יתר עילות התביעה שעניינן הטרדה מאיימת, הפרת חובה חקוקה ורשלנות מצדה של אלמונית, הוזכרו אך בכלליות בכתב התביעה ואף לא זכו להתייחסות ראויה בסיכומיהם. ממילא עילות אלה לא הוכחו כנדרש. בסיומו של ההליך, ברור כי אין לנו עניין ב"הטרדה מאיימת" מצדה של אלמונית וכי כל התקשרות בין הצדדים, על אף אי הנעימות והמורכבות שבה, נעשתה על רקע הקשר ההדדי שקיים פלוני עם אלמונית. איום אובייקטיבי או תחושת איום סובייקטיבית של מי מבני הזוג, לא הוכחה, ויש לדחות טענה זו.

4.1.3. זאת ועוד, בניגוד להוראת סעיף 74(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כתב התביעה כלל אינו מפרט את סעיף החוק שבהתייחס אליו נטען להפרת חובה חקוקה. התייחסות ראשונה לדבר חקיקה כאמור מופיעה רק בסיכומי התובעים (סעיף 47 ג' לסיכומיהם), כאשר הם טוענים להפרת חובה חקוקה "בכל הנוגע לחוק מניעת הטרדה מאיימת". משנדחתה טענתם לקיומה של הטרדה מאיימת, ממילא נדחית גם טענתם להפרת חובה חקוקה בהתייחס לסעיף האמור.

4.1.4. אשר לטענה הכללית לרשלנות - פרט לאזכור כותרת העוולה, זו לא נדונה באופן מעמיק, או בכלל. משכך, טענה זו נדחית אף היא.

4.2. ככלל - אין "פרסום" בדברי לשון הרע הנאמרים בין בני זוג, לרבות בין אדם למאהבתו

4.2.1. תביעתם של פלונית ופלוני מעוררת השאלה מה דינם של דברים הנאמרים בין בני זוג המקיימים יחסים אינטימיים, והאם הללו יכולים לעלות כדי עוולת לשון הרע כהגדרתה בחוק. בענייננו השאלה מתייחסת למערכת משולשת, בה מצויים גבר ואשתו וכן אותו גבר ואישה אחרת. הדברים שנאמרו והוחלפו בין הגבר לבין האישה האחרת – קרי בין פלוני לבין אלמונית הם שעומדים למבחן החוק בעוולת לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

4.2.2. השאלה מה דינם של דברים הנאמרים במסגרת זוגית, או במסגרת משפחתית-חברית-אינטימית מסוג אחר, מבחינת לשון הרע, לא נעלמה מעיני המחוקק. בעניין זה כותב המלומד אורי שנהר בספרו **דיני לשון הרע (1997)**, 88 את הדברים הבאים: **"המחוקק המנדטורי קבע באופן מפורש, כי דברי לשון הרע שנאמרו על ידי אדם לבן זוגו לא ייחשבו כפרסום לשון הרע. המחוקק הישראלי השמיט את הסייג הזה ולפיכך נראה, כי אין כל מניעה להטיל סנקציה פלילית או אזרחית בשל דברי לשון הרע על פלוני שנאמרו בין בני זוג. בעת הדיון בכנסת העלו הסתייגויות בעניין זה, והוצע כי פרסום לבן זוג בלבד לא ייחשב כפרסום לצורך חוק איסור לשון הרע, אולם ועדת החוקה חוק ומשפט בחרה שלא להוסיף סייג שכזה "מתוך הנחה שלעולם לא יגיעו הדברים האלה לידי משפט", וההסתייגויות שהועלו בעניין זה נדחו".**

4.2.3. בת"א (חי) 44666-04-13 עמיהוד רוטשילד רמות נ' בנימין מכבי (פורסם במאגרים, 23/07/15) נדונה שאלת עוולת לשון הרע בדברים שנאמרו בשיחה פרטית בין חברים. באותו עניין התייחסה כב' השופטת אילת דגן לדברים הנאמרים במסגרת אינטימית בין אנשים ואף התייחסה לדברים הנאמרים בשיחות בין בני זוג וקבעה את הדברים הבאים:

"התובע לא הפנה לתקדים אחד בו נאות בית המשפט לקבוע כי שיחות פרטיות בין ידידים (בענייננו, "ידידות אינטימית" שהושגה בתחבולה ותרמית מבחינת החוקרים ומי ששלח אותם), שיחות שאינן מיועדות לאוזניים אחרות מהוות לשון הרע כמשמעו בחוק, באופן הראוי לפיצוי. נראה כי בהיעדר תביעה יהיה משום פגיעה קשה בפרטיותם של אנשים שמשוחחים שיחות פרטיות בחופשיות עם קרוביהם שיהיו צפויים לתביעות בשל התבטאות מעליבה והבעת דעה על אדם אחר שעה שאותו אדם מסיבותיו ילך למושא האמרות ויספר לו את שנאמר בחדרי חדרים בדיסקרטיות וללא כוונת פרסום.

עוד התייחס בית המשפט בעניין זה להשפעה השלילית שעלולה להיות במקרים בהם יובא הדבר להכרעה משפטית וכדבריה (ההדגשות לא במקור):

הדבר יביא לא רק להצפת בתי המשפט בתביעות סרק אלא יפגע במרקם היחסים והאמון שאנשים יכולים לתת זה בזה... כך למשל, בנקל אפשר לשוות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-05-19245 אלמונית נ' פלוני

ת"א 13-07-18208 פלוני ופלונית נ' אלמונית

לנגד עיננו שיחות אינטימיות בין בני זוג בהן נאמרים דברים אישיים עולבים ביחס לאנשים כאלה ואחרים. האפשרות כי בני הזוג יסתכסכו ומי מהם שהקליט את בן זוגו, יעביר את החומר למושמץ שיוכל בתורו להגיש תביעה בגין לשון הרע, נראית כאפשרות מטרידה במיוחד. האינטימיות בין אנשים קרובים, וניצולה לרעה, בדיעבד וללא הסכמה, היא בדיוק מה שאירע בענייננו ולטעמי, המקרה דנן אינו המקרה אליו התכוון המחוקק כשקבע פיצוי בגין לשון הרע ללא הוכחת נזק".

4.3. דיון באדן התביעה הראשון - לשון הרע כנגד פלונית

4.3.1 כללי

טענות התובעים מופנות כלפי התבטאויות שהביעה אלמונית ביחס לפלונית במספר הזדמנויות בתכתובות מייל ששלחה לפלוני. התבטאויות אלה, כך על פי הנטען נועדו להסית את פלוני כנגד פלונית – אשתו, לפגוע בשמה הטוב ולבזותה בעיני בעלה. התובעים הפנו לשורה של מיילים בהם כינתה אלמונית את פלונית בכינוי "תמסה" – אליו אתייחס בהמשך, תוך שהיא טוענת כי אין לפלונית כבוד עצמי, רומזת לכך שפלונית אינה ראויה לבעלה, מציינת כי היא מרחמת עליה ומתייחסת להרגלי האכילה שלה.

הצדדים נחלקו ביניהם על פרשנות המונח "תמסה", בעוד שמצד אחד טענו התובעים כי מדובר בכינוי גנאי שמשמעותו "אישה טיפשה ומגעילה", טענה אלמונית מצד שני, כי מדובר בכינוי לאישה קלת דעת - "טיפשונת".

איני נדרש להכריע בדבר התרגום המדויק של המילה. בין כך ובין כך ברור כי לא מדובר במחמאה אלא בכינוי עולב. אופיו הפוגעני של הביטוי נלמד אף מהקשר הדברים שבהם נכתב אשר כוללים התייחסות מעליבה ומזלזלת כלפי פלונית. כך, אין ספק כי מדובר בהתבטאויות אשר כשלעצמן יש בהן לשון הרע כלפי פלונית.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

4.3.2. מסרים העוברים בין בני זוג אינם בגדר "פרסום" – כמשמעו בחוק

4.3.2.1. בתחילת הדיון ביחס לשאלת "פרסום" המסרים יובהר כי הלב נוהה אל פלונית ואל הפגיעה שחשה בשל בגידת בעלה – פלוני. עם זאת אין לקבל את תביעת פלונית ופלוני. יודגש כי האמירות בפסק דין זה המתייחסות לזוגיות שבין פלוני לאלמונית רלוונטיות לשאלת העוולות המיוחסות לאלמונית ואין בהם, כמובן, כדי להוות כשלעצמן פגיעה בפלונית או במי מבעלי הדין.

4.3.2.2. הפרסום הנטען נעשה על דרך של הודעות דוא"ל מאת אלמונית אל פלוני. לכאורה, ניתן היה לבחון את שאלת הפרסום תוך התייחסות לדברים המופנים לבן זוגה של הנפגעת בהעלם מקשר הזוגיות שבין פלוני לאלמונית. במקרה כזה התשובה הייתה פשוטה יחסית, שכן דברים אשר נמסרו לבן זוגה של הנפגעת עשויים להיחשב כפרסום לצורך בחינת קיום יסודות העוולה.

אולם בענייננו, הפרסומים הנטענים אינם דברים אשר נמסרו לבן זוגה של הנפגע בלבד. פלוני – שהוא החוליה המקשרת במערכת היחסים המשולשת שנוצרה בענייננו – נשוי אמנם לנפגעת אך בזמנים הרלוונטים בהחלט היה בקשר אינטימיים עם אלמונית, קשר של זוגיות נוספת.

4.3.2.3. אלמונית מתארת בעדותה מערכת יחסים אינטימית עם פלוני, במסגרתה ניהלו שיחות על נושאים אישיים-אינטימיים, על יחסיהם ובין היתר גם על יחסיו של פלוני עם אשתו. בעדותה התייחסה למיילים שהוחלפו בינה לבין פלוני ואמרה:

"האימיילים האלו מיועדים לי ולפלוני [השם הושמט – א.ב.]. היינו מאוד מאוד פתוחים בדיבורים שלנו. הוא גם שיתף אותי פעולה, בדיבורים, הוא סיפר לי על הרבה מאוד דברים אינטימיים ואני מדברת אתו כמו שכותבת מדברת אתו בדיוק אותו דבר, לא בכלל בשביל הגברת זה לא מעניין" (עמ' 12 ש' 30-32 בפרוטוקול).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

4.3.2.4. בהמשך הדברים כאשר נשאלה על "דברים רעים" שכתבה ביחס לפלונית השיבה (ההדגשות לא במקור): "זה מה שאמרת לי, אמרת לי לו אם בן אדם רוצה להתגרש שיתגרש בשבילו לא בשביל מישהי אחרת. אז הדברים אינטימיים אנחנו היינו מאוד פתוחים. אני לא רוצה לפגוע אותה על דברים מיניים. היינו ביחד מדברים ככה. אולי יש אנשים שלא מדברים ככה אבל באינטימיות מדברים אחרת" (עמ' 13 ש' 8-11 בפרוטוקול); ועוד הוסיפה: "אני כל הזמן כותבת. לא באה להשפיל אותה, זה מילים שלי איתן. לא היתה אמורה לראות את האימיילים שלו. לא שלחתי אימיילים כדי שהיא תראה. זה הוא בלבד" (עמ' 13 ש' 19-20 בפרוטוקול).

4.3.2.5. מן הראיות שלפני עולה כי הודעות הדוא"ל אותן שלחה אלמונית לפלוני אכן נשלחו אליו בלבד ולא יועדו לאחר. זאת ועוד, אלמונית העידה כי נהגה למחוק מיילים ממחשבה האישי, ואף ביקשה מפלוני שימחק מסרים אינטימיים ששלחה אליו.

ויודגש – פלוני לא התכחש למערכת הזוגית שניהל ואשר תוארה גם לעיל; יתרה מכך – אפילו פלונית מצידה אישרה בעדותה כי המסרים הללו לא נשלחו אליה, כי נחשפה אליהם מתוך תיבת המייל האישית של פלוני והעתיקה אותם לתיבת המייל שלה (עמ' 29 ש' 5-7 בפרוטוקול).

אם כך – ה"פרסום" הנטען הוא במסרים שהועברו בין גבר למאהבתו, כאשר האישה לה נשוי אותו גבר העתיקה מתיבת הדוא"ל של בעלה את המסרים.

4.3.2.6. שוב ייאמר כי אכן לשונו המפורשת של החוק שותקת בכל הנוגע לדברי לשון הרע אשר נמסרו לבן זוג של המפרסם. עם זאת, הדעת אינה נוחה מקביעה אשר תביא לכך שדברים הנאמרים בין בני זוג, במסגרת יחסיהם האינטימיים, ישמשו כר להגשת תביעות לשון הרע. המדובר בפגיעה קשה ביחסי האמון השוררים בין בני זוג וביכולתם לחשוף האחד בפני השני את רגשותיהם ומחשבותיהם הכמוסות ביותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 13-05-19245 אלמונית נ' פלוני

ת"א 13-07-18208 פלוני ופלונית נ' אלמונית

4.3.2.7. לפני סיום דיון זה אציין כי נתתי דעתי לעובדה שהמסרים אשר הועברו נעשו בכתב. לעניין זה קובע סעיף 2(ב)(2) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965, כי יראו כפרסום לשון הרע פעולה – "אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע".

גם העובדה שהאמירות נעשו בכתב אינה משנה הקביעה לפיה אין לראות בהם פרסום וזאת בשל האמור להלן: ראשית – האמירות בכתב נעשו בקשר ישיר ואישי בין שניים – פלוני ואלמונית; שנית – האמירות יוחדו לתא דוא"ל אישי של פלוני והועתקו ממנו על ידי פלונית; שלישית – בנסיבות שנוצרו לא הייתה אפשרות לכך שהאמירות בכתב יגיעו לידי פלונית ברגיל, ואכן אמירות אלה הועברו על ידי פלוני ולא בכל דרך אחרת של פרסום.

4.4. דיון באדן התביעה השני - לשון הרע כלפי פלוני

פלוני מלין כנגד משלוח תמונה לאשתו-פלונית, בה הוא נראה טובל בג'קוזי. לציין כי איכות התמונה, כפי שצורפה לתצהיר פלונית (נספח 2), אינה מן הטובות, אך פלוני נראה בה כשהוא ישוב בתוך ג'קוזי מלא קצף בועות המכסה את גופו, רובו ככולו למעט כתפיו וזרועותיו אשר נותרו חשופות. אין מחלוקת על כך שמדובר בתמונה אותנטית. מדובר בתמונה אשר אינה חושפנית במיוחד, אך היא מלמדת על כך שהיה בקשר עם אלמונית באופן בו ניתן היה לצלם התמונה. על אף האמור, במלוא הכבוד אין מדובר בתמונה משפילה או מבזה או כזו שנועדה להשימו ללעג. באשר לעובדה שהתמונה מוכיחה קיומו של הקשר הזוגי – הרי בכך כשלעצמו אין משום לשים את פלוני ללעג. משכך, אני דוחה את הטענה כי מדובר בפרסום לשון הרע אודותיו.

4.5. דיון באדן התביעה השלישי - פגיעה בפרטיות

התובעים הלינו בכתב תביעתם על כי אלמונית, במעשיה, פגעה בפרטיותם. בסיכומיהם התייחסו התובעים אך ורק לעניין משלוח התמונה האינטימית של פלוני לאשתו – פלונית, בעוד הם מפנים לסעיפים 2(4), ו-2(11) בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 שעניינם בפרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום לבזותו או להשפילו; ופרסום עניין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

משלוח התמונה לפלונית אכן יכול שיענה על הגדרת "פרסום" בהתאם לחוק הגנת הפרטיות (אשר מפנה להגדרות שבחוק איסור לשון הרע), שכן הגיע לאדם אחר זולת הנפגע. עם זאת, אין המדובר ב"פרסום ברבים", כדרישת סעיף 2(4) בחוק, ועל כן סעיף זה אינו רלוונטי לענייננו. הסעיף אשר יכול לחול בענייננו הוא זה הקבוע בסעיף 2(11) בחוק הגנת הפרטיות ועניינו בפרסום דבר הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם.

התובעים הפנו בסיכומיהם לפסק דין שניתן בת"א 10-12-39123 (ת"א) ש' ז' נ' עדי ארד ואח' (פורסם במאגרים, 30/06/13) ובו קבע בית המשפט כי "כל אדם, בין דתי ובין חילוני, זכאי לדרוש כי תמונותיו האישיות לא תפורסמה מבלי שניתנה הסכמתו לכך". באותו עניין נדונה תביעתה של אישה כנגד סטודיו לצילום שבו הצטלמה תמונות הריון חושפניות לצרכיה האישיים. בדיעבד הסתבר לה כי נעשה שימוש בתמונותיה על ידי צלמות הסטודיו, לצרכים מסחריים, ותמונותיה הוצגו לראווה בקניון מסחרי, כחלק מתערוכת צילומים וכן במרפאות בריאות שונות. בית המשפט קבע, כי שימוש מסחרי בתמונותיה האישיות של המצולמת, ופרסומן ברבים ללא ידיעתה וללא הסכמתה מהווה פגיעה בפרטיותה. להבדיל מעובדות המקרה שנדון בעניין ארד הנ"ל, בענייננו אין מדובר בשימוש מסחרי שנעשה בתמונה ואף לא מדובר בפרסום באופן פומבי ברבים. כך, הקביעה העקרונית שאותה ציטטו התובעים בסיכומיהם, אינה מתאימה לעניין הנדון לפני.

בענייננו מדובר במשלוח מסרון עם תמונה בודדת, לאשתו של המצולם, על רקע אישי של מערכת יחסים רומנטית וסבוכה שנוצרה בין הצדדים. פלוני, אשר מצא עצמו במערכת יחסים רומנטית עם שתי נשים בו זמנית, למעשה מלין בדיעבד על פגיעה בפרטיותו לאור גילוי הרומן וחשיפת תמונתו בפני אשתו. דומני, כי לא למקרים אלה כיוון המחוקק את הגנתו כאשר קבע פיצוי סטטוטורי בגין פגיעה בפרטיותו של אדם.

עוד יש לציין כי מעדותה של פלונית עולה כי במועד שנשלחה אליה התמונה כבר ידעה אודות הרומן המתנהל בין בעלה לבין אלמונית. בעדותה אמרה כי לאורך כל הזמן חשדה בקיומו של רומן וכי חשד זה הפך לידיעה ממשית כבר במהלך שנת 2011 (עמ' 28 ש' 28-30 בפרוטוקול). בנסיבות אלה כלל לא ברור עד כמה נפגעה פרטיותו של פלוני כתוצאה ממשלוח התמונה.

מטעמים אלה יש לדחות הטענה לפגיעה בפרטיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

5. סיכום הסעדים

5.1. בכל הקשור לת"א 19245-05-13, תביעת אלמונית כנגד פלוני

5.1.1. נמצא, אם כן, כי התלונה כנגד אלמונית הוגשה בחוסר תום לב מצדו של פלוני, ותביעתה של אלמונית בעוולת לשון הרע התקבלה.

5.1.2. בעת קביעת הפיצוי יש להתייחס לכך שהתלונה הוגשה מלכתחילה תוך שפלוני, המתלונן, ממשיך בקשרי זוגיות עם אלמונית; התלונה הוגשה בחוסר תום לב ובשל אינטרסים אישיים של פלוני - תוך פגיעה בשמה הטוב של אלמונית. הגשת תלונה במשטרה מהווה, כשלעצמה, פגיעה בשמו הטוב של אדם וכאשר הדבר נעשה בחוסר תום לב – הרי יש לפצות בשל כך. בעת קביעת הפיצוי התייחסתי גם לכך שהטיפול בתלונה הסתיים והיא נגנזה. לאור כל אלה אני מחייב את פלוני לשלם לאלמונית סך של 30,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 12,000 ש"ח.

5.1.3. אשר למתן הוראות למשטרת ישראל בדבר שינוי אופן סגירת התלונה מטעמים של "חוסר אשמה" ולא מטעמי "חוסר עניין" - בית משפט זה, שהוא בית משפט אזרחי, אינו הפורום המתאים למתן הוראות מסוג זה. חזקה על התובעת כי תדע לפעול בדרכים המתאימות לכך בהתאם לדין.

5.1.4. אשר לפרסום מכתב התנצלות – מתן צו עשה לאדם אינו ניתן בנקל. להרחבה ביחס לאמור לעיל ניתן להפנות לפסק דינה של כב' השופטת יהודית שבח בתא (ת"א) 32235-03-10, ארגון המורים בבתי הספר העל יסודיים, בסמינרים ובמכללות נ' עיתון "ישראל היום" (מיום 6/2/2011). לאור נסיבות העניין ברור ונכון לא להוסיף ולבחוש באותה מערכת יחסים בין פלוני לאלמונית וכי יש להסתפק בקביעות שהובאו כאמור בפסק הדין. אשר על כן אין מקום לחייב את פלוני בפרסום התנצלות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19245-05-13 אלמונית נ' פלוני

ת"א 18208-07-13 פלוני ופלונית נ' אלמונית

5.2. בכל הקשור לת"א 18208-07-13, תביעת פלונית ופלוני כנגד אלמונית

תביעת פלונית ופלוני נדחתה כאמור. בנסיבות העניין ובהתייחס לעובדה שפרשת התביעה נדונה במאוחד עם תביעת אלמונית שהתקבלה, ותוך שנתתי דעתי לכך שפלונית לא הייתה צד לתביעת אלמונית – אין צו להוצאות.

6. סוף דבר

אני מחייב את פלוני הנתבע במסגרת ת"א 19245-05-13 בתשלום הסך של 30,000 ש"ח וכן הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 12,000 ש"ח הכול בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום מתן פסק דין זה ועד למועד התשלום בפועל.

תביעת פלוני ופלונית בת"א 18208-07-13 נדחתה.

ניתן היום, כ"א אב תשע"ז, 13 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.

אביים ברקאי, שופט